

saaledes at dette økonomist uheldige Fælles-
 skab om disse meget dyre Grunde, Fællederne,
 kunde løses. Man anerkender nemlig, at det
 ikke er til nogen Nytte for nogen af Parterne,
 at dette Fællesskab vedvarer længere. Ved
 Forslagets 1ste Behandling her i Tinget
 fremkom der imidlertid væsentlige Indven-
 dinger, og det med Grund efter min Mening,
 mod flere af de Bestemmelser, som det fore-
 liggende Forslag indeholdt. Der blev rejst
 Indvendinger mod flere forskellige Punkter
 i det, og Udvalget har selvfølgelig taget
 alle disse fremkomne Indvendinger under
 nøjere Behandling for at se, om det
 var muligt paa en eller anden Maade at
 rette Forslaget saaledes, at det kunde til-
 fredestillende, om ikke alle, saa i alt Fald saa
 mange som muligt. Under dette Arbejde
 ma jeg imidlertid beklage, stant vi jo ere
 vant til det, at Udvalget har delt sig i
 fire forskellige Parter, et Flertal paa 10
 Medlemmer, et Mindretal paa 3 Medlemmer,
 et Mindretal paa 1 Medlem og et enkelt
 Medlem, som ikke deltager i nogen som helst
 af Indstillingerne. Men lad mig kortelig
 erindre om, hvilke Indvendinger det var,
 som bleve fremsatte her i Tinget ved For-
 slagets 1ste Behandling for saa nærmere at
 forklare, paa hvilken Maade enten Udvalget
 eller Udvalgets Flertal har foreslaaet at
 imødefomme dem. — En af de væsentlige
 Indvendinger var jo, at der i Lovforslaget
 var dels foreslaaet dels antydet, at der paa
 forskellige af de omhandlede Grunde skulde
 opføres visse bestemte Statsbygninger.
 Ligesom der fra Flertallets Side blev rejst
 Indvendinger derimod, saaledes har ogsaa
 nu hele Udvalget været enigt om at anbe-
 fale, at alle Forslag og Antydninger i denne
 Retning skulle udgaa af det foreliggende
 Forslag til Beslutning. Man finder det
 nemlig aldeles urigtigt her at bestemme noget
 om, hvor vidt Frederiks Hospital, Garde-
 husarkasernen eller Ingeniørkasernen bør
 flyttes, og hvis de skulle flyttes, om de saa
 bør ligge paa de Pladser, som her foreslaas,
 eller paa andre Pladser. Man finder, at
 dette at vedtage Forslaget til Beslutning,
 saaledes som det var foreslaaet, vilde paa
 en Maade præjudicere Tingets fri Afgørelse
 i de omhandlede Retninger, naar Forslag an-
 gaaende disse Bygninger en Gang komme
 til Afgørelse her i Tinget. Hele Udvalget
 foreslaar derfor, at alt, hvad der er antydet
 eller fastslaaet om, at disse bestemte Bygninger
 skulle ligge her eller hist paa de anførte
 Grunde, udgaar af Forslaget. Dermed have
 vi imødeføkket denne Indvending. — Den
 anden Hovedindvending, der blev gjort, var
 med Hensyn til Servitutten. I Forslaget

findes jo en Bestemmelse om, at medens
 Kommunen faar sine Jorder til fri Raadig-
 hed, skulde der paa de Jorder, Staten faar,
 hvile en vedvarende Servitut, en Servitut
 for Tid og Evighed, gaaende ud paa, at
 der paa disse Jorder ikke maatte opføres
 andre Bygninger end saadanne, som tjene til
 Statsøjemed. Man kunde jo gaa ud fra
 eller i alt Fald tænke sig Muligheden af,
 at den Tid kunde komme, da Staten ikke
 havde Brug for disse Jorder, især disse ude
 paa Rhyvangen og Bogmandsmarken og
 ogsaa dem paa Kristianshavn i militært
 Øjemed, idet der kunde træffes en anden
 militær Ordning, eller der kunde findes
 andre Jorder, som egnede sig bedre til
 Øvelsespladser, og i saa Fald var jo Staten
 nødt til at tage imod de Betingelser, som
 Kommunen til den Tid vilde foreskrive Staten.
 Staten har ingen fri Selvbestemmelsesret
 over Jorderne, og der maa ingen andre
 Bygninger opføres end Statsbygninger, og
 da vi næppe nogensinde komme til at opføre
 saa mange Statsbygninger her i Landet, at
 de kunne fylde alle disse hundrede
 Tdr. Land, vilde man være prisgivet
 Kommunens Forgodtbefindende, og maatte
 sælge dem til Kommunen for den Pris,
 som den til den Tid vilde give for
 dem. Derimod blev der rejst stærke Ind-
 vendinger ved Forslagets 1ste Behandling,
 og det forekommer i hvert Fald mig — jeg
 siger ikke dette paa Udvalgets Vegne, men
 paa egne Vegne — at disse Indvendinger
 vare fuldt ud berettigede. Der fremkom
 imidlertid ogsaa ved 1ste Behandling en An-
 tydning af, hvorledes man mulig kunde løse
 dette Spørgsmaal, idet Staten kunde gaa
 ind paa, at der blev en begrænset Servitut,
 det vil sige en Servitut for en begrænset
 Tid. Den Tanke have vi haft oppe i Ud-
 valget, og stant en Del ærede Medlemmer
 af Udvalget ikke ere med til at foreslaa det,
 tror jeg dog, at vare vi ene bleve ved
 dette, kunde Udvalget være blevet mere enigt,
 end det er. Udvalgets Flertal foreslaar, at
 der paa Jorderne: det lille Stykke af Bleg-
 damskælleden, det, Staten faar af Nørre-
 kælled, Rhyvangen og Bogmandsmarken,
 lægges den Servitut, som anføres i Forslaget
 til Beslutning, men kun gældende i 35 Aar;
 efter den Tid indtræder fri Ejendomsret
 med den Begrænsning, som jeg senere skal
 komme til at omtale. Udvalgets Flertal
 mener ikke, at der fra Statens Side kan
 være noget som helst i Vejen for at ind-
 rømme en sliq Servitut paa disse Jorder.
 Foreløbig skulle de bruges som Eksercer-
 pladser, og der er næppe Sandsynlighed for,
 at man i den nærmeste Tid kommer til at